

при першому отеленні середня жива маса 508,1 кг тварини досліджуваного стада перевершувала стандарт породи на 18,1 кг ($P > 0,999$). Для більш повної характеристики особливостей росту досліджуваних телиць у різні вікові періоди визначають відносну швидкість росту. В процесі індивідуально розвитку, як відомо найбільшою інтенсивністю росту характеризується молодняк у молочний період, а з віком цей процес сповільнюється, що також підтверджується нашими дослідженнями.

Нами встановлено, що найбільш інтенсивно росли телиці від дня народження до шестимісячного віку з вищим середнім показником на рівні 80,7 %. У наступні вікові періоди інтенсивність росту молодняку поступово знижувалась. На заключному етапі вирощування відносний приріст живої маси телиць становив 15,3 %. Отже, в процесі росту ремонтних телиць української чорнорябої молочної породи встановлено інтенсивність приросту живої маси в процесі їхнього вирощування згідно з загальними даними літератури.

Таким чином, ріст ремонтних телиць досліджуваного стада за живою масою проходив на рівні породного стандарту з відхиленням у окремі вікові періоди у бік її зменшення. Разом з тим, на період першої лактації жива маса досліджуваних тварин повністю відповідала вимогам.

Список використаних джерел

1. Бащенко М. Ростові параметри ремонтних телиць / М. Бащенко, Л. Хмельничий // Тваринництво України. – 2004. – №6. – С.11-12.
2. Добровольський Б. Раннє використання молочної худоби / Б. Добровольський // Тваринництво України. – 2004. – №6. – С.3-6.
3. Коваль Т.В. Інтенсивність формування живої маси телиць та її зв'язок з продуктивністю / Т.В. Коваль // Розведення і генетика тварин : Міжвід. темат. наук. зб. – К.: Аграрна наука, 2007. – Вип. 41. – С.93-102.
4. Першута В.В. Взаємозв'язок рівня вирощування та молочної продуктивності корів-первісток / В.В. Першута // Розведення і генетика тварин : Міжвід. темат. наук. зб. – К.: Аграрна наука, 2011. – Вип. 45. – С.192-198.

УДК 636.934.57

*Михалкевич Н.С., студентка VI курсу факультета заочного обучения направления подготовки “Кормление, разведение и селекция сельскохозяйственных животных”
Научный руководитель – Никитина И. А.
УО “Витебская ордена “Знак Почета” государственная академия ветеринарной медицины”, г. Витебск, Республика Беларусь*

ВОСПРОИЗВОДИТЕЛЬНЫЕ СПОСОБНОСТИ НОРОК В ЗАВИСИМОСТИ ОТ ИХ ПОРОДНОЙ ПРИНАДЛЕЖНОСТИ

Клеточное пушное звероводство – отрасль АПК, производящая ценное сырье в виде шкурок, это также источник валютных поступлений. Продукция зверохозяйств республики ориентирована на экспорт и реализуется через аукционы в Санкт-Петербурге и Хельсинки, где белорусская пушнина пользуется высоким спросом среди восточно-европейской продукции [1].

Данная работа является актуальной, так как перспективы отечественного звероводства связаны с дальнейшим повышением качества пушнины и наращиванием объемов ее производства за счет улучшения племенных качеств норки. Проявление воспроизводительной способности зверей является одним из факторов, определяющих экономическую эффективность их содержания.

Исследования проводились в условиях УП "Пинское зверохозяйство Белкоопсоюза". Объектом исследования стали норки восточно-европейской селекции (стандартная темно-коричневая (СТК), сапфир, пастель) и западно-европейской селекции (сканбраун, регаль и перл). Были проанализированы результаты гона взрослых и молодых (используемых впервые) норок.

Установлено, что наибольшее количество пропустовавших самок было среди взрослых норок породы СТК – 7,4 %, что на 6,5 п.п. больше, чем у норок перл, имеющих лучший показатель. Меньше всего самок, имевших не благополучные роды, было среди норок сапфир – 2,4 %. Худший показатель – 9,1-9,9 % имели норки пород сканбраун и СТК. По самкам других пород этот показатель был в пределах 4,3-5,5 %. Данные результаты отразились на количестве благополучно оценившихся самок. Так, наибольшее количество таких самок было среди норок породы сапфир – 97,6 %, что выше на 7,5 п.п., чем у норок СТК, имевших наименьший показатель. Лучшие данные по выходу щенков на 1 самку основного стада были получены у норок пастель и составили 6,7 гол. Также более шести щенков было получено по породам сканбраун, СТК и регаль. Наименьшее количество щенков как на 1 самку основного стада, так и на 1 благополучно оценившуюся самку отмечено среди норок сапфир – 4,2 и 4,3 гол. соответственно. Наибольшее количество мертворожденных и павших до регистрации щенков было у норок СТК и перл – 7,3 и 8,7 % соответственно. С учетом этого средняя плодовитость находилась в пределах от 6,6 (у регали) до 7,6 гол. (у сканбраун). Исключением стали норки породы сапфир, у которых данный показатель составил 4,5 гол., что на 46,7-68,9 % меньше, чем по другим породам.

Среди молодых норок больше всего пропустовавших самок приходилось на СТК – 10,2 %, что на 3,1-7,9 п.п. больше, чем по другим породам. Наибольшее количество самок, имевших аборт и неблагополучные роды, было выявлено среди норок породы пастель и СТК – 4,7 и 3,4 % соответственно. В результате доля самок неблагополучно оценившихся по этим породам была самая высокая и составила 9,6 и 13,6 % соответственно. Больше всего благополучно оценившихся самок было среди породы сапфир – 96,9 %, что на 3,3-10,5 п.п. выше, чем по другим породам. Более низкие показатели по выходу щенков на 1 самку основного стада были среди норок пород регаль и сапфир – 5,7 гол. Больше всего мертворожденных и павших щенков до регистрации было у норок СТК – 8,5 %, что на 0,6-7,1 п.п. выше, чем по другим породам. Это отразилось на плодовитости, норки данной породы имели наивысший показатель среди всех пород – 8,3 гол., что больше на 9,2-40,7 %.

Таким образом, лучший итоговый показатель гона норок – выход щенков на 1 самку основного стада – как среди молодых, так и среди взрослых самок был у норок породы пастель (восточно-европейской селекции) и сканбраун (западно-европейской селекции).

Список использованной литературы

1. Дюба, М. И. Состояние и перспективы развития звероводства в Республике Беларусь / М. И. Дюба // Современные технологии сельскохозяйственного производства. Агрономия. Ветеринария. Зоотехния: материалы 16-й Международной научно-практической конференции. / Гродненский государственный аграрный университет. – Гродно, 2013. – С. 356-358.

УДК 636. 084.412

Олійник М. В., студентка II курсу ОС Магістр, спеціальність ТВППТ

Науковий керівник – Цвигун А.Т., доктор с.-г. наук, професор,

член-кореспондент НААН України

Подільський ДАТУ, м. Кам'янець-Подільський, Україна

ВИКОРИСТАННЯ НАТИВНОЇ СОЇ В ГОДІВЛІ ВИСОКОПРОДУКТИВНИХ КОРІВ

Молочне скотарство найбільш перспективна галузь тваринництва, яка забезпечує населення продуктами харчування. В сухій речовині молока корів, в порівнянні з м'ясом, білка міститься більше в 1,2 рази, жиру – в 1,6, мінеральних речовин – в 1,7 рази; енергетична поживність молока вища в 3 рази [2, 3].

Норми сирого протеїну для високопродуктивних корів за періодами лактації потребують уточнення, особливо за легко- і важкорозчинною фракцією сирого протеїну, лізину та метіоніну [1]. У зв'язку з цим були поставлені завдання вивчити вміст поживних речовин у кормах зони Лісостепу України, особливо легко- і важкорозчинних фракцій сирого протеїну, лізину, метіоніну та триптофану і вивчити вплив цих факторів на молочну продуктивність високопродуктивних корів, їх відтворну здатність, перетравність корму, обмін речовин за періодами лактації та розробити шляхи забезпечення [4, 5].

Мета роботи вивчити ефективність використання різної концентрації нативного зерна сої замоченого у воді і підготовленого до проростання в годівлі високопродуктивних корів в період виробництва молока і запуску.

Об'єктом проведених досліджень були чистопородні корови чорно-рябої і червоно-рябої молочної української порід.

Предметом дослідження були корми зони, передусім сіно та сінаж люцерни, соя натуральна, соя в пробудженому та пророщеному стані, соя, витримана в молочній сироватці, соя натуральна екструдована, соя екструдована після пробудження та пророщення, соя екструдована

Дослідження тривали протягом 2016-2017 років. Рівень нативної сої 10 % від сухої речовини раціону брали за контроль, оскільки він є оптимальною дозою для корів згідно з даними різних авторів. Дослідним групам згодовували 5 %, 15 %, і 20 % нативної сої від сухої речовини раціону замоченої у воді і підготовленої до проростання. Обов'язково при згодовуванні нативної сої в раціони високопродуктивних корів вводили кормовий буряк, який покращує травлення і інактивує цілий ряд токсикантів, в тому числі і сої [2].